

Star Tỏa Sáng

Bài của Jane McBride

Dựa trên một câu chuyện có thật

“*Thật là tuyệt được có mặt ở đây với các em trong Hội Thiếu Nhi*” (Children’s Songbook, 254).

Star vuốt lại quần áo của mình. Nó vẫn còn cảm thấy lạ lẫm khi mặc áo đầm đến nhà thờ. Trong nhà thờ cũ của nó, các em gái mặc quần dài hoặc quần sọt vào ngày Chủ Nhật. Nhưng sẽ không như vậy trong nhà thờ mới của nó. Nó và mẹ nó vừa được làm phép báp têm vào Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Star thở dài khi nhìn vào gương. Nó rất phấn khởi được đi nhà thờ lần đầu tiên với tư cách là một tín hữu chính thức, nhưng nó cũng sẽ rất lo lắng. Trước đây, nó ngồi cùng với mẹ nó trong suốt thời gian ở nhà thờ. Nhưng lần này, nó sẽ đi đến Hội Thiếu Nhi.

Star chớp mắt trước ý nghĩ của nó. Nếu nó không hòa nhập thì sao? Nếu mấy đứa trẻ khác không thích nó thì sao?

“Star ơi? Con sẵn sàng chưa?” Mẹ nó gọi.

Star đi xuống lầu. Nó hỏi: “Con trông được không?”

Mẹ nó mỉm cười. “Con đẹp lắm.”

Star nhăn mặt. “Mẹ phải nói như thế. Tại vì mẹ là mẹ của con.”

“Con nói đúng. Mẹ *quả thật* phải nói như thế. Vì đó là sự thật.”

Star hơi mỉm cười. Mẹ luôn luôn có cách để làm cho nó cảm thấy

vui hơn. Nhưng nó vẫn cảm thấy lo lắng. Nếu không có đứa trẻ nào muốn nói chuyện với nó thì sao? Nó có bạn ở trường, nhưng các bạn ấy không phải là tín hữu trong nhà thờ mới của nó. Nó ước gì có được thậm chí chỉ một người bạn cùng đi nhà thờ với nó.

Nó nói với mẹ nó: “Con vừa nhớ ra là con phải làm một điều gì đó.”

Nó chạy trở lên lầu và quỳ xuống bên cạnh giường nó. “Thưa Cha Thiên Thượng, xin giúp con kết bạn. Con tin điều những người truyền giáo dạy là chân chính nhưng con sợ.”

Star vẫn quỳ và lắng nghe. Sau một lúc, nó nhận được một cảm giác bình yên, dịu dàng, và nó không còn quá lo lắng nữa.

Tại nhà thờ Star và mẹ nó ngồi cạnh một gia đình có ba đứa con gái nhỏ tuổi. Hai người cha mẹ tự giới thiệu và bắt đầu nói chuyện với mẹ nó trước khi buổi lễ bắt đầu. Star giúp mấy đứa con gái tô màu hình của Chúa Giê Su.

Giám Trợ Andrews đi về phía họ. “Chào Chị Cunningham! Chào Star! Rất vui được gặp chị và cháu hôm nay.” Ông mỉm cười thân thiện và bắt tay họ. Star đã quên là mọi người ở nhà thờ tử tế như thế nào rồi. Rất cuộc, có lẽ nó sẽ kết bạn thôi.

Sau lễ Tiệc Thánh, Star đi đến Hội Thiếu Nhi. Nó lo lắng liếc nhìn mấy đứa trẻ khác trong khi nó ngồi xuống. Mấy đứa trẻ đó đang nói chuyện với nhau và dường như không chú ý đến nó. Lòng Star chùng xuống. Rất cuộc, nó chỉ có một mình mà thôi.

Ngay lúc đó một đứa con gái trạc tuổi Star bước vào phòng. Star nghĩ: “Bạn ấy trông lo lắng quá. Mình có thể đến nói chuyện với bạn ấy.”

Star hít một hơi thật sâu rồi đi tới đứa con gái đó. “Xin chào, tôi tên là Star. Tôi là người mới đến đây. Bạn có muốn ngồi cạnh tôi không?” Star nín thở. Đứa con gái này có muốn làm bạn với nó không?

Đứa con gái nở một nụ cười nửa miệng. “Tôi tên là Sarah. Tôi cũng là người mới. Gia đình tôi mới dọn từ Ontario đến đây.”

Star nói: “Mẹ tôi và tôi đã chịu phép báp têm cách đây hai tuần. Tôi không biết chắc tôi phải làm điều gì.”

Sarah cười tươi hơn. “Chúng ta sẽ cùng nhau tìm hiểu điều đó.”

Star và Sarah ngồi với lớp học của chúng. Đôi khi Star bắt gặp ánh mắt của Sarah và mỉm cười. Sarah mỉm cười lại. Star cảm thấy bình tĩnh và vui vẻ. Nó biết rằng

Cha Thiên Thượng đã đáp ứng lời cầu nguyện của nó và giúp nó tìm ra một người bạn. Trong lớp học giảng viên yêu cầu Star và Sarah tự giới thiệu.

Star đứng lên. “Em tên là Star Cunningham. Mẹ em và em đã chịu phép báp têm cách đây hai tuần.” Nó dừng lại, và nở một nụ cười tươi khi nó nhìn người bạn mới của nó. “Và đây là bạn của em, Sarah.” ■

Tác giả sống ở Colorado, Hoa Kỳ.

HÃY SUY NGHĨ VỀ ĐIỀU ĐÓ

Làm thế nào các em có thể chào đón một người nào đó còn mới ở nhà thờ?